

TUCZ KURCZĄT PRZY RÓŻNYCH ZESTAWACH PASZ I Z ZASTOSOWANIEM ANTYBIOTYKÓW

W. KŁOSOWICZ, J. BOGATKO

Instytut Zootechniki, Zakład Doświadczalny Czechnica, Pracownia Żywienia
Kierownik Pracowni: Prof. dr Zygmunt Ruszczyc

W doświadczeniu badano wpływ skarmiania 2 zestawów suchej mielonki — tab. 1 i dodatku chlorotetracykliny na ciężar i wydajność rzeźną kurcząt rasy saseks, w wieku 10 tygodni. Wyniki doświadczenia będą stanowić wytyczne dla szerokiej praktyki w podjętej obecnie

T a b e l a 1

Zestaw suchych mielonek spaszanych kurczętami

Wyszczególnienie	Mielonka I w %	Mielonka II w %
Śruta pszenna	17,0	5,0
Śruta owsiana	14,0	-
Śruta jęczmienna	15,0	-
Śruta z kukurydzy	10,0	47,0
Makuch arachidowy	10,0	32,0
Makuch lniany	10,0	-
Plewy z inkarnatki	3,0	-
Susz z siana	-	3,0
Drożdże pastewne	5,0	5,0
Mączka rybna	10,0	3,0
Mleko chude w proszku	1,0	3,0
Skwarki	3,0	-
Mączka kostna	1,5	0,5
Skorupki z jaj	-	1,0
Sól pastewna	0,5	0,5
R a z e m	100,0	100,0
W 1 kg-białka ogólnego strawnego	206,0 g	205,5 g
W 1 kg-tłuszczu strawnego	36,1 g	35,8 g
W 1 kg-kalorii	2885,0	2870,0

w Polsce akcji tuczu broilerów, z wykorzystaniem na ten cel ogólnoużytkowych ras kur hodowanych w kraju i ich krzyżówek.

Obie pasze — tab. 1 uzupełniono dodatkiem mieszanki mineralno-witaminowej, wchodzącej w skład „Vavitu”. Ten preparat o charakterze antybiotykowo-witaminowym jest produkowany w kraju przez Centralne Laboratorium Biopreparatów Weterynaryjnych.

Chlorotetracyklinę dodawano do mielonek — tab. 1 w stanie czystym lub wraz z grzybnią („Vavit”), w ilości 10 g na 1 t. paszy.

W okresie tuczu kurcząt do 8 tygodni stosowano również tran, którego zawartość w paszy wynosiła od 0,5 do 2%.

Tucz kurcząt przeprowadzono w czasie od 9. XII. 1959 r. do 17. II. 1960 r., w ogrzewanej wychowalni, przy zastosowaniu ściółki kompostowej. Spośród 815 sztuk piskląt, wziętych do doświadczenia padło do wieku 10 tygodni — 1,46%. Największy procent upadków nastąpił w wyniku szczepień ochronnych 7-tygodniowych kurcząt szczepionką indyjską.

Kurczęta w doświadczeniu podzielono na 6 grup żywieniowych, w zależności od rodzaju zadawanej im do woli suchej mielonki oraz braku lub zawartości w niej antybiotyku. Ciężar tych kurcząt po tuczu, trwającym 10 tygodni, ilustrują cyfry w tabeli 2.

T a b e l . 2

Średni ciężar kurcząt rasy saseks w grupach kontrolnych i doświadczalnych

Grupa kurcząt	Rodzaj mielonki	Mielonka I			Mielonka II		
		Średnio g	♂ g	♀ g	Średnio g	♂ g	♀ g
Kontrolna - bez antybiotyku		907	1008	847	961	1050	897
Czysta chlorotetracyklina		943	1063	883	1016	1132	931
Chlorotetracyklina wraz z grzybnią		971	1064	887	1031	1159	927

Najwyższe przyrosty żywej wagi kurcząt uzyskano przy skarmianiu mielonki II, opartej na kukurydzy i makuchu arachidowym.

Stwierdzono również korzystny wpływ chlorotetracykliny na kształtowanie się wyższej końcowej wagi kurczęcia, przy znacznie lepszym wykorzystaniu paszy — tab. 3.

Zużycie i wykorzystanie paszy przez kurczęta żywione mielonką II było jednak nieco gorsze niż w grupach tuczonych mielonką I — tab. 3, opartą na śrutach zbożowych.

Badania nad wpływem zestawu paszy i dodatku chlorotetracykliny na wydajność rzeźną tuszki kurczęcia są w toku opracowania.

T a b e l a 3

Zapotrzebowanie i wykorzystanie paszy na produkcję 1 kg żywej wagi kurczęcia

Grupa kurcząt	Rodzaj mielonki	Mielonka I				Mielonka II			
		ilość paszy kg	białko og.str. g	jedn. ows.	kalorii	ilość paszy kg	białko og.str. g	jedn. ows.	kalorii
Kontrolna - bez antybiotyku		3,45	711	3,51	9953	3,43	705	3,81	9844
Czysta chlorotetracyklina		2,25	669	3,30	9376	3,33	684	3,70	9557
Chlorotetracyklina wraz z grzybnią		3,09	637	3,14	8915	3,25	668	3,61	9327